

Υπὸ Marettini περιγράφεται ἐνδὲ ἀνωτε. ὑπ' ἀριθ. 99 (F. 58) κώδιξ
 τῆς ἐν Ρώμῃ Bibliotheca Vallicellana, τοῦ 16 αἰ., ἐν ᾧ, ὑπὸ στοι-
 χεῖον 14 (φύλλ. 271-273^{νο}) περιέχεται: "λόγοι τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς
 ἡμῶν μάρκου (Eugenici) ἀρχιεπισκόπου ἐφέσου· οὗς εἶπε πολλοῖς
 τῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερομονάχων καὶ μοναχῶν καὶ ἀρχόντων νοβι-
 μῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ μετέβη πρὸς τὸν θεόν· ἀπομνημονεύει(?) δια-
 δήμην γραφθεῖσαν, παρὰ τοῦ ἐνεμυστάτου καὶ ἀγνωτάτου(?) ἱερομνη-
 μονος.

Ἀρχ. βούλομαι πλατύτερον εἶναι τὴν γνῶμην.

Τῇ καὶ εἰρήνην ἐν ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ.

Βλ. Fabr.-Harel., XI, 676, 17.

Υπό στοιχείον 15 (φ. 271^υ-272^υ): Eiusdem? πρὸς τὸν κώριον τὸν σχο-
 λάριον. Ἀρχ. εἰς εἰνὲς ἔχει παρὰ τοῖς φιλοσόφοις.
 Τέλ. τὴν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ διόρθωσιν.

Υπό στοιχείον 16 (φ. 272^υ-273): Ἀπόκρισις αὐτοῦ (σχολαρίου). Αρχ.: ἔχει
 δέσποτα μὲν ἄγει. - Τέλ. ἐντενύξεσιν.